

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9C/186/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814210249
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814210249.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Beatou Gešvantnerovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcom: 1/ U. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX D. pri F. a 2/ C. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/X, XXX XX O., obidvaja zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, zast. JUDr. Patrik Podhorský, advokát so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 4.957,92 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným súdu dňa 9.6.2014 domáhal vydania platobného rozkazu ktorým by súd zaviazal odporcu 1/ a 2/ na zaplatenie sumy vo výške 4957,92,- eur s príslušenstvom spoločne a nerozdielne. Svoj návrh odôvodnil tým že odporca 1/ uzatvoril 30.11.2005 so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa a.s. so sídlom Tomášikova 48 Bratislava IČO 00151 653 zmluvu číslo XXXXXXXXXX ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov Slovenskej sporiteľne a.s., ku ktorej pristúpil ako veriteľ odporca 2/. Na základe zmluvy poskytla Slovenská sporiteľňa a.s. odporcovi úver vo výške 150 000,-Sk, teda 4979,09,- eur. Odporca sa zaviazal splácať úver v splátkach po 2263,- Sk, teda 75,12,- eur mesačne, pričom dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 20.12.2005. Konečná splatnosť úveru bola určená za deň 20.11.2015. Účastníci si dohodli poplatok za správu úveru vo výške 50 Sk, teda 1,66,- eur mesačne, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 12,6 % ročne. Z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu v tomto poradí. Odporca podmienky úveru riadne nedodržiaval čím Slovenskej sporiteľni vznikla pohľadávka voči odporcovi. Navrhovateľ si uplatnil splátky úveru splatné od 20.6.2010 do 20.11.2015 v počte 66, v celkovej výške 4957,92,-eur,. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania 8,75% ročne počnúc dňom splatnosti každej splátky, ktorý sčasti vyčíslil.

Príloha zmluvy o postúpení preukazuje výšku postúpenej pohľadávky 9683,5,- eur z postupcu Slovenská sporiteľňa a.s. na spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o. Údernícka 5 Bratislava na základe zmluvy o postúpení pohľadávok číslo XXXX/XXXX/CE uzatvorenej 13.12.2012. V tejto prílohe zmluvy je uvedená splatnosť úveru 20.11.2015, príslušenstvo pohľadávky vo výške 2125,22,- eur. Navrhovateľ poslal odporcovi pokus o zmier dňa 9.5.2014. Týmto zároveň vyzval odporcu na okamžitú úhradu pohľadávky 13 186,23 eur. Tieto tvrdenia navrhovateľ preukázal zmluvou o postúpení pohľadávky, zmluvou o splátkovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne a.s., pokusom o zmier, vyčíslením pohľadávky.

Dňa 10.11.2014 oznámil vstup do konania vedľajší účastník na strane odporcu občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie č. 7. Vedľajší účastník podaním z 21.5.2015 poukázal na spotrebiteľskú právnu úpravu. Poukázal na náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa zákona o ochrane spotrebiteľa podľa § 6 ods. 3 zákona číslo 634 /1992 Z.z., poukázal na náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona číslo 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V podaní z 18.8.2015 vyjadrenie, v ktorom poukázal, že uplatňovaný nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, na prednostné použitie ustanovení občianskeho zákonníka na uvedený vzťah. V podaní z 18.6.2015 poukázal, že nárok navrhovateľa je premlčaný, premlčacia doba v uvedenom prípade trojročná, premlčacia doba začala plynúť od odo dňa zročnosti každej nesplatennej splátky. Premlčacia doba plynula odo dňa keď veriteľ mohol najskôr o splnenie požiadať. Právo je preto premlčané. Tiež poukázal, že navrhovateľ nie je vecne legitimovaný na podanie návrhu. Poukázal na § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, podľa ktorého ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Pretože navrhovateľ nepreukázal písomnú výzvu adresovanú odporcovi a že omeškanie odporkyne trvalo 90 dní, neboli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky a že bol dlžník v omeškaní aspoň 90 dní. Postupca bol povinný tvrdiť a dokázať, že banka klienta vyzvala na splnenie jeho záväzku. Navrhovateľ tak nemá aktívnu legitimáciu. Keďže Slovenská sporiteľňa neadresovala písomnú výzvu odporcovi potom, čo bol 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním v zmysle prvej vety § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách, došlo z jeho strany k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, podľa ktorého len v prípade omeškania viac ako 90 kalendárnych dní môže banka svoju pohľadávku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta. V podaní z 29. 9. 2015 poukázal, že postúpiť takto môže banka len pohľadávku alebo jej časť ktoré sú už splatnými. Návrh žiadal z tohto dôvodu v celom rozsahu zamietnuť.

Navrhovateľ písomným podaním z 28.5.2015 namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania s ohľadom na § 93 ods. 3 O.s.p., keď vedľajší účastník môže vstúpiť do konania len so súhlasom odporcu, preto žiadal rozhodnúť tak, že vedľajšieho účastníka do konania nepripúšťa. Nakoľko navrhovateľ navrhol nepripustiť vstup vedľajšieho účastníka do konania, v zmysle dikcie § 93 ods. 3 druhá veta O.s.p., súd musel o prípustnosti vedľajšieho účasti rozhodnúť. Súd po preskúmaní veci rozhodol tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania pripustil uznesením z 9.6.2015. Súd sa nestotožnil so žiadosťou z námietok navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka, ani nenašiel žiadne iné skutočnosti, ktoré by vstupu vedľajšieho účastníka do konania bránili.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti navrhovateľa a vedľajšieho účastníka. Súd vypočul odporcov a tiež sa oboznámil s listinnými dôkazmi, zmluvou o úvere č.l.3-4, dohodou o ručení č.l. 5-6, všeobecnými obch. podmienkami č. l. 7-10, oznámením o postúpení č.l. 11, zmluvou o postúpení pohľadávky č.l. 13-19, jej prílohou č.l.22-23, pokusom o zmier čl. 24. Právny zástupca navrhovateľa v písomných ospravedlneniach trval na podanom návrhu a písomných vyjadreniach v tejto veci, poukázal, že námietka nepreukázania aktívnej legitimácie je nedôvodná, ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Ak bránka nevyzvala dlžníka na plnenie pred postúpením nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky.

Súd vyzval právneho predchodcu navrhovateľa ako aj navrhovateľa, aby súdu predložil výzvu odporcom v 1. a 2. rade ktorá mala byť zaslaná odporcom v 1. a 2. rade ako aj doklad po doručení tejto výzvy.

Slovenská sporiteľňa a.s., právny predchodca navrhovateľa predložil súdu výzvu adresovanú odporcom v 1. a 2. rade naplnenie povinnosti uhradiť pohľadávku ešte pred postúpením. Podľa tejto bol odporca 1/ vyzvaný na zaplatenie dlžnej pohľadávky, v tom čase bol v omeškaní k 30. 11. 2008 vo výške 23 468,10 SK s príslušenstvom. Dlžnú sumu mal uhradiť do 10 dní od doručenia výzvy ktorá bola z 12. 12. 2008. Navrhovateľ výzvu ani doručenkou nepredložil s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu.

Odporca 1/ uviedol na pojednávaní, že si odsedel úverový podvod tri roky a 11 mesiacov, v tejto súvislosti. Po predložení č.l. 3, 4. uviedol, že takúto zmluvu podpísal v SLSP a dostal peniaze. Nevie, kde pracoval. Tento úver splácal, podľa toho čo si pamätá. Ak ho aj prestal chvíľu splácať, potom ho naraz zaplatil. Vo februári 2009 nastúpil trest za úverový podvod za toto. Od SLSP mu nechodila žiadna korešpondencia na adresu Lazany 115. Nič také od nich neprebral. On to splácal kvôli p. Q., aby to nemusel platiť, zaplatil naraz dlžnú čiastku cca 12.000 Sk. Výzvu od Slovenskej sporiteľne a.s. na zaplatenie omeškanej pohľadávky nedostal.

Odporca 2/ uviedol, že ho poprosil odporca v 1/rade, či by mu nešiel za ručiteľa. Tvrdil, že to bude splácať. Jeho otca pozná dlhé roky, aj jeho, myslel si, že to bude splácať. Prvé tri mesiace neboli zaplatené. Aj on za to dostal podmienku štyri roky. On doteraz nezaplatil žiadnu čiastku. Tvrdil mu, že to platí. Nebol vyzvaný SLSP, až v poslednej dobe v súvislosti s týmto konaním pochopil, že to treba zaplatiť. Výzvu č.l. 85 v spise nedostal.

Zo spisu Okresného súdu Prievidza č. 3T 125/2007 súd zistil, že odporcovia boli za skutok, ktorého sa dopustili spoločne s W. N. tým, že dňa 10. 10. 2005 v Prievidzi na Námestí slobody č. 12 v pobočke Slovenskej sporiteľne a. s. Bratislava obvinený U. Q. požiadal o poskytnutie úveru vo výške 150 000,-Sk, pričom dňa 11. 10. 2005 predložil v pobočke falošné potvrdenie o príjme, ktoré mu dňa 10. 10. 2005 v Prievidzi zadovážil obvinený U. O., ďalej dňa 11. 10. 2005 v Prievidzi v pobočke Slovenskej sporiteľne a. s. predložil falošné výplatné pásky, ktoré mu v presne nezistený deň v októbri 2005 vyrobila obvinená W. N. na počítači a dňa 28. 11. 2005 v Prievidzi so súhlasom obvineného C. Q., ktorý vystupoval ako ručiteľ, predložil v pobočke Slovenskej sporiteľne a. s. falošné potvrdenie o príjme, ktoré vyrobila obvinená W. N. v presne nezistený deň v októbri 2005 v Prievidzi a na základe vyššie uvedených dokladov obvinený U. Q. dňa 30. 11. 2005 uzatvoril v Prievidzi so Slovenskou sporiteľňou a. s. Bratislava zmluvu o stavebnom úvere vo výške 150 000,-Sk, ktorý sa zaviazal mesačne splácať po 2 263,-Sk, pričom obvinený C. Q. dňa 30. 11. 2005 uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou a. s. Bratislava dohodu o ručení k uvedenému úveru obvineného, obvinený U. Q. úver riadne nesplácal, čím spôsobil Slovenskej sporiteľni a. s. Bratislava, pobočka Prievidza škodu vo výške 150 000,-Sk (4 979,09 €), čím spáchali obžalovaný U. Q. v bode 1/ trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení Zákona č. 227/2005 Z. z., obžalovaný C. Q. v bode 1/ rozsudku pomoc na trestný čin úverového podvodu podľa § 10 ods. 1 písm. c/ k § 250a ods. 1, 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení Zákona č. 227/2005 Z. z., obžalovaná W. N. v bode 1/ rozsudku pomoc trestný čin úverového podvodu podľa § 10 ods. 1 písm. c/ k § 250 ods. 1, 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení Zákona č. 227/2005 Z. z.. Podľa aktuálneho stavu úveru k 2.5.2007 splatil odporca 1. sumu 31 716,6 eur, čerpal sumu 150 000 Sk. Rozsudkom právoplatným 27.1.2009 bola Slovenská sporiteľňa a.s. so svojim nárokom odkázaná na občianskoprávne konanie.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporcov 1.2. uviedol, že dôkazné bremeno v civilnom procese zaťažuje žalobcu, preto ak žalobca tvrdí, že doložil výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, musí preukázať aj jej doručenie, ako je to aj u iných listinných dôkazov. Žalobca tvrdí, že ku dňu postúpenia pohľadávky bola dodržaná 90 dňová lehota, pričom odkazuje na omeškanie odporcu so splatením svojho záväzku v trvaní 1321 dní. 1321 dní je po prepočte 3,6 roka. Ak teda bol odporca ku dňu postúpenia, čo bolo v roku 2011 v omeškaní 3,6 roka, tak potom ku dňu podania žaloby by jeho omeškanie predstavovalo takmer 7 rokov. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti má zato, že je návrh premičaný. Ďalej poukázal, že napriek tomu, že boli žalovaní v trestnom konaní odsúdení za spáchanie trestného činu, táto skutočnosť sa nijako nedotýka aktívnej legitimácie žalobcu. Nakoľko trestné konanie bolo iniciované zo strany SLSP, nezakladá nijaké rozhodnutie, ktorého by sa mal súd dodržiavať. Zároveň poukázal na tvrdenie žalobcu, že nie je potrebná výzva, ak súčet omeškaní klienta so splnením časti peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. § 92 ods. 8 zákona o bankách v prvej vete uvádza kedy môže banka postúpiť svoju pohľadávku na tretiu osobu. V druhej vete je uvedené, kedy nemôže postúpiť, tzn. kedy nemôže uplatniť právo vyplývajúce z prvej vety. Za bodkočiarkou druhej vety je zase negácia prvej časti druhej vety, z čoho vyplýva, že zase ide o situáciu, kedy banka môže postúpiť, a to vtedy, ak omeškanie klienta presiahlo jeden rok. Je teda zavádzajúce tvrdenie žalobcu, že veta za bodkočiarkou druhej vety pojednáva o tom, že netreba doložiť výzvu podľa § 92 ods. 8.

Žalobca nedoložením dôkazu o doručení výzvy neuniesol dôkazné bremeno tak, ako už vyvodili senáty tunajšieho súdu č.k. 11C/138/2014, ako aj 7C/102/2014, keď zamietli žalobu žalobcu v celom rozsahu, pričom toto rozhodnutie zdôvodnili práve porušením povinnosti pri postupovaní pohľadávky banky na tretiu osobu. Žalobca, ak by aj preukázal doručenie výzvy, čo v tomto konaní nebolo splnené, návrh by bolo potrebné zamietnuť už len z dôvodu jeho premlčania. Vzhľadom k týmto skutočnostiam žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol, nakoľko nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z banky na žalobcu a vzhľadom k tomu, že pohľadávkou ešte stále disponuje právny predchodca a nie žalobca. Zároveň si uplatnil trovy konania za odporcov a VÚ.

Listom z 18.12.2012 oznamovala Slovenská sporiteľňa a.s. odporcovi 1. postúpenie pohľadávky na navrhovateľa, pričom výška postupovanej pohľadávky činila 9683,5 eur.

Listom z 5.2.2013 navrhovateľ oznamoval odporcovi mimoriadnu splatnosť pohľadávky ku dňu 20.2.2013. Zároveň bol odporca vyzvaný na úhradu tohto dlhu dňom 20.2.2013. Slovenská sporiteľňa a.s. na č.l. 125 oznámila súdu, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť tohto úveru 10.12.2012, teda pred postúpením pohľadávky.

Predžalobnou výzvou z 5.2.2013 vyzýval právny zástupca navrhovateľa odporcu k zaplateniu pohľadávky.

Súd na základe vykonaných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca 1. uzatvoril dňa 30.11.2005 so Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava zmluvu o splátkovom úvere zmluvu číslo XXXXXXXXX ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov Slovenskej sporiteľne a.s., ku ktorej pristúpil ako veriteľ odporca 2/. Na základe zmluvy poskytla Slovenská sporiteľňa a.s. odporcovi úver vo výške 150 000,-Sk, teda 4979,09,- eur. Odporca sa zaviazal splácať úver v splátkach po 2263,- Sk, teda 75,12,- eur mesačne, pričom dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 20.12.2005. Konečná splatnosť úveru bola určená za deň 20.11.2015. Účastníci si dohodli poplatok za správu úveru vo výške 50 Sk, teda 1,66,- eur mesačne, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 12,6 % ročne. Z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu v tomto poradí. Odporca podmienky úveru riadne nedodržiaval čím Slovenskej sporiteľni vznikla pohľadávka voči odporcovi. Navrhovateľ si uplatnil splátky úveru splatné od 20.6.2010 do 20.11.2015 v počte 66, v celkovej výške 4957,92,-eur. Za skutok spočívajúci v nasledovnom konaní:

- dňa 10. 10. 2005 v F. na A. slobody č. XX v pobočke Slovenskej sporiteľne a. s. Bratislava obvinený U. Q. požiadal o poskytnutie úveru vo výške 150 000,-Sk, pričom dňa 11. 10. 2005 predložil v pobočke falošné potvrdenie o príjme, ktoré mu dňa 10. 10. 2005 v Prievidzi zadovážil obvinený U. O., ďalej dňa 11. 10. 2005 v Prievidzi v pobočke Slovenskej sporiteľne a. s. predložil falošné výplatné pásky, ktoré mu v presne nezistený deň v októbri 2005 vyrobila obvinená W. N. na počítači a dňa 28. 11. 2005 v Prievidzi so súhlasom obvineného C. Q., ktorý vystupoval ako ručiteľ, predložil v pobočke Slovenskej sporiteľne a. s. falošné potvrdenie o príjme, ktoré vyrobila obvinená W. N. v presne nezistený deň v októbri 2005 v Prievidzi a na základe vyššie uvedených dokladov obvinený U. Q. dňa 30. 11. 2005 uzatvoril v Prievidzi so Slovenskou sporiteľňou a. s. Bratislava zmluvu o stavebnom úvere vo výške 150 000,-Sk, ktorý sa zaviazal mesačne splácať po 2 263,-Sk, pričom obvinený C. Q. dňa 30. 11. 2005 uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou a. s. Bratislava dohodu o ručení k uvedenému úveru obvineného, obvinený U. Q. úver riadne nesplácal, čím spôsobil Slovenskej sporiteľni a. s. Bratislava, pobočka Prievidza škodu vo výške 150 000,-Sk (4 979,09 €),

boli odporca 1. a 2. právoplatne odsúdení U. Q. za trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení Zákona č. 227/2005 Z. z., teda, že vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a tak mu spôsobil väčšiu škodu a obžalovaný C. Q. za pomoc na trestný čin úverového podvodu podľa § 10 ods. 1 písm. c/ k § 250a ods. 1, 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení Zákona č. 227/2005 Z. z. teda že poskytol inému pomoc, aby vlákal od iného úver tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a tak mu spôsobil väčšiu škodu,

rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 3T 125/2007, právoplatným 27.1.2009, ktorým bola Slovenská sporiteľňa a.s. so svojim nárokom odkázaná na občianskoprávne konanie, pričom v trestnom konaní bol nárok riadne uplatnený 2.5.2007, kedy jej zástupca žiadal aby bola všetkým trom obvineným uložená v rozsudku odporcom povinnosť nahradiť škodu pozostávajúcu z istiny 150 483 Sk úrok 57 Sk a úrok z omeškania 95,40 eur, a poukázal že odporca uhradil splátku 20.12.2005 vo výške 31 546,7 eur a splátku 20.3.2007 uhradil vo výške 169,9 Sk.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nespĺnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 304 Obchodného zákonníka ods. 1 ručením možno zabezpečiť len platný záväzok dlžníka alebo jeho časť. Vzniku ručenia však nebráni, ak záväzok dlžníka je neplatný len pre nedostatok spôsobilosti dlžníka brať na seba záväzky, o ktorom ručiteľ v čase svojho vyhlásenia o ručení vedel.

Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 37 Občianskeho zákonníka ods. 1 právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40a Občianskeho zákonníka ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

Podľa § 42 Občianskeho zákonníka ak pre neplatnosť právneho úkonu vznikne škoda, zodpovedá sa za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 ods.1 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 135 O.s.p. ... je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin (celým výrokom týkajúcim sa záveru že bol spáchaný trestný čin, teda naplnené jeho pojmové znaky a kto ho spáchal) a tým aj formou zavinenia predpokladaného Trestným zákonom. Z výroku o vine potom treba vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu i skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, súd neposúdil postavenie odporcov ako spotrebiteľov, pretože nemali vážny úmysel uzavrieť zmluvu o úvere a zmluvu o ručení, podľa rozsudku Okresného súdu Prievidza 3T 125/2007 konali v úmysle vylákať od iného úver tým, že ho uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, v úmysle spôsobiť škodu, teda splátky nesplácať, ktorým záverom je súd viazaný. Na základe uvedenej absolútne neplatnej zmluvy o úvere i zmluvy o ručení, nielen pre absenciu vôle odporcov uzavrieť zmluvu o úvere a zmluvu o ručení, ktorá bola podmienkou pre uzavretie zmluvy o úvere, ale aj v dôsledku protiprávneho konania oboch odporcov, Slovenská sporiteľňa poskytla odporcovi 1. sumu 150 000 Sk, z čoho tento splatil len sumu 31 716,6 Sk. Vznikom bezdôvodného obohatenia vznikla 30.11.2005 povinnosť sumu o ktorú sa bezdôvodne obohatil vrátiť, teda sumu 150 000 Sk mínus 31 716,6 Sk, čo je 130 328,93 Sk teda sumu 3926,29 eur. Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa postupovala túto pohľadávku, táto bola v celom rozsahu v tejto výške splatná.

Aj keď odporcovia popreli, že by im bola doručená výzva Slovenskej sporiteľne a.s. (č.l. 91 z 12.12.2008) na odporcov sa ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nevzťahuje, pretože nedošlo k uzatvoreniu platnej zmluvy a nie sú teda klientami právneho predchodcu navrhovateľa, ako to predpokladá Zákon o bankách. Súd preto považoval postúpenie pohľadávky za platné. Je potrebné zdôrazniť, že aj v trestnom konaní žiadal zástupca právneho predchodcu navrhovateľa od odporcov zaplatenie sumy 150 483 Sk, úroku 57 Sk a úroku z omeškania 95,40 eur.

Pokiaľ teda navrhovateľ uplatňoval zaplatenie sumy 4957,92 eur s príslušenstvom súd by považoval návrh za dôvodný len do výšky bezdôvodného obohatenia vo výške 3926,29, na ktoré plnenie by boli odporcovia ako páchatelia trestného činu povinní spoločne a nerozdielne.

Podľa 107 Občianskeho zákonníka ods. 1 právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Právny zástupca odporcov a vedľajšieho účastníka vzniesol námietku premlčania. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je právom majetkovým, a preto sa premlčuje podľa ustanovenia § 100 ods. 1. Doby premlčania práva na jeho vydanie a začiatok ich plynutia sú upravené podobne ako pri premlčaní práva na náhradu škody (§ 106). Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa teda môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, v tomto prípade plnením zo strany právneho predchodcu navrhovateľa 30.11.2005. Vtedy boli splnené všetky predpoklady občianskoprávnej zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. V desaťročnej premlčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia, čo bolo v tomto prípade splnené. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je zodpovednosťou objektívnou. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške, že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Aj v tomto prípade rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ustanovení § 107 ods. 1.

Subjektívna premlčacia doba začala plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu, a komu plnil. Ak ide o bezdôvodné obohatenie získané plnením z neplatného právneho úkonu (§ 452), treba rozlišovať prípady relatívnej a absolútnej neplatnosti právneho úkonu, z ktorého sa plnilo. V danom prípade bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká od

samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu. Subjektívna premlčacia doba začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Tieto okolnosti sa oprávnený obvykle dozvie už v čase vzniku absolútne neplatného právneho úkonu, ale môže sa o nich dozvedieť aj neskôr, čo bolo podľa názoru súdu v tomto prípade v čase právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku súdu, teda 27.1.2009. Pokiaľ bol návrh podaný 9.6.2014, bolo to po uplynutí subjektívnej dvojročnej premlčacej lehoty, preto súd návrh zamietol ako nedôvodný.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 151 ods.3 O.s.p., že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; z dôvodu väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní, pretože vo veci boli uplatňované trovy konania právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval i ako právny zástupca odporcov 1. 2.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.